

Catalunya: fora nuclears!

En el 60è aniversari de les explosions atòmiques d'Hiroshima i Nagasaki, el partit ecologista Els Verds-Alternativa Verda va demanar al tripartit que governa la Generalitat la definitiva desnuclearització de Catalunya. El tancament de les centrals d'Ascó i Vandellòs, imposades pel franquisme, «és una qüestió decisiva per a la veritable sostenibilitat energètica del país i per al seu futur autogovern». S'ha demostrat que la proliferació de l'energia nuclear civil incentiva l'energia nuclear militar i que no hi ha mitjans democràtics de control per impedir el traspàs d'una tecnologia a l'altra. L'agost de 1945 només Estats Units posseïa tres bombes atòmiques, però el 2005 són ja una desena d'estats-nació que disposen de l'arma nuclear i emmagatzemen un total de 18.500 caps atòmics disposats per ser utilitzats en qualsevol moment. Recordem que Catalunya va col·laborar en aquesta proliferació oferint els residus radioactius de Vandellòs I, mitjançant un conveni signat entre l'empresa Hifrensa i l'exèrcit francès, per obtenir plutoni destinat a les proves atòmiques a la Polinèsia. El reactor de grafit-gas de Vandellòs I també va ser utilitzat per l'exèrcit francès per emmagatzemar un estoc de plutoni militar del qual mai no se'n ha sabut el destí, un secret que han mantingut tots els governs «democràtics» del PP i del PSOE. Les explosions atòmiques sobre la indefensa població d'Hiroshima i Nagasaki van causar 220.000 morts i van generar 500.000 irradiats. Actualment, encara hi ha al Japó 300.000 persones afectades de leucèmies i diversos tipus de càncer. L'energia nuclear, doncs, és un perill que afecta, fins i tot, unes quantes generacions i és totalment incompatible amb un model energètic sostenible.

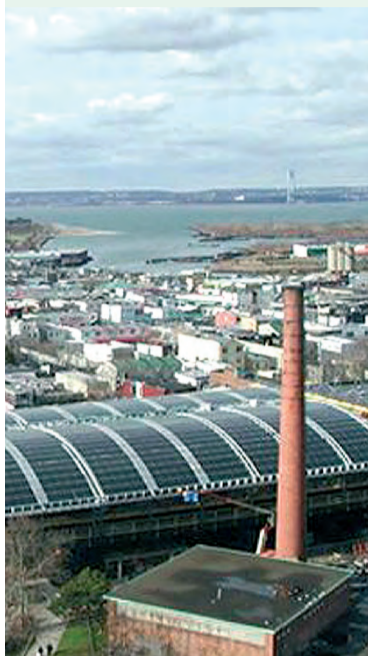
«Ens reiterem –afegia Alternativa Verda– que una Catalunya lliure no pot edevenir mai amb la nuclearització que patim. Per això entenem que el debat sobre els drets històrics que genera el nou Estatut és una discussió decimonònica i una mostra de la miopia dels partits catalans que no volen veure on es troba l'arrel més greu de la nostra supeditació. Només reclamant el dret al «desenvolupament sostenible» dels catalans es resoldrien totes les reivindicacions econòmiques, energètiques i territorials.»

Contaminació al Lluçanès

Per segon any consecutiu, aproximadament un miler de persones d'arreu del Lluçanès (més del 10 per cent de la seva població), es van manifestar aquest estiu des de Santa Creu de Jutglars fins a la planta de compostatge de Fumanya, a Sant Martí d'Albars, on es va llegir el manifest elaborat conjuntament per la Comissió SOS Lluçanès i el GDT, demanant novament el cessament immediat de les activitats d'aquesta empresa que ha augmentat les seves emissions a l'atmosfera durant les nits, fet que ha crispat encara més la població. (Cada dia, els veïns han d'aguantar la pudor a la zona, que dura tota la nit i la matinada.) «Els membres de la comissió, es desenten de qualsevol acció individual que es pugui cometre ja que no són responsables de les decisions de la resta d'afectats, sobretot en els moments de màxima pudor.» L'opinió generalitzada dels afectats és que es va de massa bona fe, i així no se solucionen aquestes situacions que s'han cronificat. El conseller Salvador Milà va dir que si a partir del dia 18 de juny feia pudor, tancava la planta definitivament, i els de la Comissió SOS Lluçanès encara esperen que compleixi la seva paraula.

Metro solar a Nova York

L'estació de metro Stillwell Avenue, situada a Brooklyn, serà la primera a abastir-se totalment mitjançant energia solar i es convertirà en un dels majors centres de transport ambientalment responsable dels Estats Units, segons recull el butlletí Solar Business. L'estació albergarà un gran panell solar de 7.000 metres quadrats fabricat per la companyia Rwe Schott Solar, que produirà 250 KW d'energia a l'any, amb què s'espera que cobreixi totes les necessitats energètiques del recinte. El sistema solar s'integrarà en el sostre i estarà compost per 2.730 panells fotovoltaics que cobriran tot l'ample de l'estació i que serviran, a més, per oferir una protecció eficaç contra les inclemències del temps per als usuaris del metro. L'estació d'Stillwell Avenue servirà d'aparador «per mostrar el que es pot fer avui dia amb els panells fotovoltaics», ha afirmat Steve Cohen, director de productes de l'empresa instal·ladora, Architectural Glass. «Les plaques solars ja no han de ser voluminoses, sinó que s'adhereixen a les estructures existents, com una part integral de les mateixes.» D'acord amb l'empresa, els panells solars manufacturats per Rwe Schott són els més grans fabricats amb pel·lícula de silici en el món, encara que requereixen una estructura menor, a més d'uns costos d'instal·lació molt reduïts, ja que els utilitzats en l'estació estan fabricats amb cristall transparent. (Més informacions a: www.solarbuzz.com i www.rweschottsolar.com.)

Arròs transgènic, no gràcies

La possibilitat, cada cop més teledirigida, d'estendre les varietats transgèniques no figura en cap dels casos en l'agenda dels productors del Delta de l'Ebre. «Clarament no», sosté el president d'Arrossaires del Delta de l'Ebre, Agustí Castells. «Tenim clar que no, avui per avui no en podem parlar. El mercat no està preparat. A més, tot no passa pel transgènic», afegeix. Castells es refereix al desenvolupament de tècniques d'hibridació que obrin la porta a noves espècies millorades sense alteracions genètiques. El president de la Cambra Arrossera del Montsià i de la Denominació d'Origen Arròs del Delta de l'Ebre, subscriu el mateix plantejament. «Estem clarament al costat del consumidor. Hem desenvolupat la capacitat d'oferir al consumidor un sistema de traçabilitat que permet seguir des de la llavor fins a l'envasat. El consumidor vol això i li oferim un producte amb total seguretat alimentària», argumenta Reverté, tot recordant que l'alteració genètica pot ser una font d'imprevisibles conseqüències. «Europa ha d'estar més vigilant i expectant. Si Catalunya no accepta produir transgènics ens han de fer costat a les empreses d'aquí per controlar les mercaderies que arriben sense saber de quin manera han estat cultivades perquè això ens podria fer mal», va apuntar.

CCOO: Pronuclear!

A mitjans mes de juliol, el secretari general de Comissions Obreres, José María Fidalgo, seguint la petja de la patronal i de les empreses afins, va manifestar en diversos mitjans de comunicació la seva defensa de l'energia nuclear i la

necessitat d'incrementar-ne l'aportació a Espanya. Tot i que Fidalgo, paradoxalment, no feia cap referència als costos de l'energia nuclear –a pesar que en una prestigiosa revista, com és *The Economist*, es podia llegir un article on se'n qüestionava el suposat avantatge econòmic–, a *La Vanguardia* Fidalgo hi afirmava que «l'energia nuclear té virtualitats indubtables». Imaginem que entre les «virtualitats indubtables» d'aquesta font d'energia cal destacar que és l'única que, a pesar de les substancioses ajudes públiques que ha rebut des dels seus orígens ha estat incapaç de passar la prova del mercat. I la demostració d'això es té si un és capaç d'analitzar i interpretar l'escandalós tracte de favor que ha rebut per part dels governs per poder continuar abocant kWh a la xarxa des del

moment que els mercats de l'energia es van desregular o liberalitzar. Encara avui, els analistes financers del mercat mundial dubten que una font d'energia, el cost de construcció de la qual s'eleva a més de 2.000 \$/KW instal·lat (sent optimistes) pugui competir amb altres fonts molt més barates, llevat que els governs li atorguin, una vegada més, sucoses subvencions com les que se li han proveït fins al dia d'avui. Si un país s'encadena a l'energia nuclear tindrà enormes dificultats per desenvolupar les energies renovables; incorre, a més, en un enorme deute ecològic amb les futures generacions, perquè se'ls traspassa un llegat radioactivament enverinat: la gestió, durant segles, dels residus que el cicle del combustible nuclear genera, començant per les muntanyes d'estèrils de la mineria d'urani, passant pels centenars de milers de tones d'urani empobrit i de combustible irradiat i acabant amb el plutoni contingut en les barres de combustible irradiat, amb què es poden fabricar desenes de milers de bombes atòmiques. El màxim dirigent de Comissions Obreres sembla que s'ha alineat amb aquells sectors socials que generen riquesa material a força d'espoliar els sistemes naturals de la Terra i dominar les persones.